

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרִשְׁת נִצְבִים כ"ה אֵלוֹל, ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשִׁי

מִשֶׁה רַבְּנוּ מִמְּשִׁיךְ לְדַבֵּר לְעַם יִשְׂרָאֵל:

לִפְנֵי כֵן הִזְהִיר אוֹתָם שֶׁאִם הֵם יַעֲבֹדוּ עֲבוּדָה זָרָה הֵם יַעֲנֹשׁוּ בְּמָה שְׁכַתּוֹב בַּתּוֹכְחָה.
בַּעֲת אוֹמֵר לָהֶם מִשֶׁה רַבְּנוּ לֹא לַחֲשֵׁשׁ, תְּמִיד אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

אֶל דְּאָגָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְעוֹלָם לֹא מֵאַחַר
אֶפִּילוֹ אִם עֲבַרְתֶּם עֲבֻרוֹת אֵין מִסְפֵּר.

אֶפִּילוֹ אִם הַתּוֹכְחָה הַמְּפִחִידָה מִתְּגַשֶּׁמֶת
וְאֶפִּילוֹ אִם תִּצְאוּ לְגִלוֹת קֶשֶׁה וּמְאִימָת

תַּעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה וְה' יִסְלַח

יִשְׁבְּכֶם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לְמִקּוֹם הַמִּבְטָח

מִהַגְלוֹת כָּלְכֶם תִּצְאוּ, אִף אֶחָד לֹא יִשָּׂאֵר מֵאַחֵר
כִּיּוֹן שְׁבָאת, גַּם ה' הִיָּה עִמָּכֶם בְּגִלוֹת וּבִסְבָּל אֵין סִפּוֹר

אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, וְלֹא מִשְׁנָה עַד כַּמָּה רַחוּק
גַּם מִיּוֹן מְצוּלָה, לְקִיּוֹם הַיַּעֲוֹד אֲזַי יִמְלֵא שְׁחוּק

אֶחָד אֶחָד תִּאֲסָפוּ מִכָּל פֶּנֶה וּפֶנֶה

(זֹאת בְּזָכוֹת מַעֲשֵׂינֵינוּ וְעַבְדֻתֵינוּ לְהַבִּיא הַגְּאוּלָּה)

וּמַל ה' אֶלְקֵיךָ אֶת לִבְבְּךָ וְאֶת לִבֵּב זֶרְעֶךָ

ה' יִסִּיר מֵאֲתָנֶנּוּ אֶת הַיָּצָר הָרַע שְׁנוֹכֵל לְעַבְדּוֹ "בְּכָל לִבְבְּךָ".

נַעֲבֹד אֶת ה' בְּאִפּוֹן מְשָׁלֵם

וְכֵךְ גַּם יִרְאֶה הָעוֹלָם

בְּדִיוֹק כְּפִי שֶׁה' רָצָה שִׁיְהִיָּה

אֲמוֹן בְּמַהֲרָה נִזְכָּה וְנִחְזָה.

תהלים / יום כ"ה לחדש פֶּרֶק קי"ט מַחֲצִית ראשונה.

הפסוק האחרון של בתהלים של היום, המתחיל באות ל' הוא: "לְכַל תְּכַלֶּה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצּוֹתָךְ מֵאֵד".

הרבי הרש"ב מסביר את הפסוק על פי החסידות, בהמשך המפרסם – תרס"ו. (המשך הוא מקבץ מאמרים שקשורים אחד לשני ועוזרים לנו להבין טוב טוב ענין מסויים. בהמשך ס"ו ישנם 61 מאמרים המסבירים למה ה' ברא את העולם)

ישנם מפרשים שונים על הפסוק, והמאמרים בהמשך ס"ו מסבירים על פי חסידות:

"לְכַל תְּכַלֶּה" דומה למלים כלות הנפש – כלות הנפש הפונה היא שהנשמה רוצה להתקרב לה', לרגשות האלה ישנו סוף, ישנו גבול עד כמה אדם יכול לאהב את ה' ולהתקרב אליו רק על ידי רצון. למרות שחשוב להרגיש כך כדי שנוכל לקיים את המצוות כראוי, זהו עדין רגש, וכל רגש שיש לאדם נתן למדידה והגבלה.

אבל "רחבה מצותך מאד" – למצוה אין הגבלות! למרות שמקיימים מצוה באמצעות חפצים גשמיים, היא איננה מבססת על הרגש או הרצון להיות קרוב אל ה'. מצוה זה מה שה' רוצה, ולה' אין הגבלות, לכן המצוות שלנו מחברות אותנו לה' יותר מכל דבר אחר. לפח שלהם אין סוף, בדיוק כמו ה' שצוה אותנו את המצוות.

(הרבי הרש"ב מסביר במאמר מה כל כך מיוחד במצוה באפן מאד עמוק).

תניא / אגרת הקדש סימן י"ט (כ"ה אלול שנה מעוברת)

כתוב שמשנה רבנו בקש רשות לראות את ה'. ה' אמר שיוכל לראות אבל רק את אחריו. אבל אם מסתכלים בקבלה ובחסידות אפשר לראות שנתן להבין קצת מה המשמעות של "הפנים" של ה'. בעצם אם לומדים את אגרת הקדש הזו טוב, אפשר ללמד זאת כאן.

האם הפונה שהאריז"ל וכל אחד אחר שלומד קבלה יודע יותר ממשנה רבנו? איך זה יתכן? האם לא כתוב בסוף החמש שלא יהיה עוד נביא גדול כמו משה רבנו?

היום יום / כ"ה אלול

היום לומדים שה' מברך את חדש תשרי וזה מה שנותן לנו את הכח לברך את שאר חדשי השנה בשבת מברכים.

מנהגים ותזכורות:

אמירת כל התהלים כמו בבקר של שבת מברכים. התועדות.

השבת הזו היא שבת סליחות, אמרים סליחות במוצאי שבת אחרי חצות, אבל בכל הימים האחרים אמרים סליחות בבקר.

כשקוראים נצבים וילך בנפרד, שביעי ומפטיר הם אותו דבר.

~

האדמו"ר הזקן מלמד משהו ששמע מהמגיד ששמע מהבעל שם טוב:

בנוגע לשבת מברכים תשרי, שאיננו מברכים את החודש כמו כל חודש בתפלה.

למה לא מברכים את חדש תשרי? בגלל שה' בעצמו מברך את חדש תשרי!

מהי הברכה?

אפשר לראות את הברכה בפרשה שקוראים בבית הכנסת השבת- פרשת נצבים. הפרשה מתחילה במלים "אתם נצבים היום" - הכוונה היא לראש השנה, יום הדין. נצבים הכוונה לעמידה יציבה וחזקה, שבטוח אנו ננצח בדין ונקבל שנה טובה.

בגלל שחדש תשרי, החודש השביעי, מלא (שבע) בברכות של ה' הוא ימלא וישביע עם כל כף הרבה ברכות שנוכל לברך את כל החדשים האחרים.

ספר המצוות / מצות עשה קכ"ו, קכ"ט

היום לומדים את שתי המצוות הראשונות בנושא תרומה.

1. **מצות עשה קכ"ו** יש להפריש את החלק הראשון מגדולים שצומחים בשדה של האדם ולתת אותם לפהו. זו מצוה שנוהגת רק בארץ ישראל.
2. **מצות עשה קכ"ט**- הלויים צריכים לתת "מעשר מן המעשר" שהם מקבלים מהיהודים ולתת אותו לכהנים. מעשר זה מכונה גם "תרומת מעשר".

רמב"ם / הלכות תרומות פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום מתחילים ללמד הלכות תרומות. הרמב"ם מסביר כל שלב בתרומות. ישנם מאכלים שמפרישים ושלוש מצוות על ההפרשה, וחמש מצוות בנוגע למי יכול לאכל אותם. סה"כ ישנם 8 מצוות ב15 הפרקים הבאים.

פרק א'- הרמב"ם מלמד היכן המאכלים צריכים לגדל על מנת שנוצטרך להפריש מהם תרומות ומעשרות.

פרק ב'- הרמב"ם מדבר על סוגי מזון שצריכים להפריש מהם תרומה. האם צריך להפריש תרומה מלקט, שכחה או מאכלי הפקר. לומדים מה קורה אם מאכל נטמא או מתערבב עם מאכלים אחרים. לומדים גם על אמירת ברכה בפני מפרישים תרומה ושאין להוציא את התרומה מארץ ישראל כדי שלא תטמא.

פרק ג- לומדים על שלושת המצוות הראשונות שהן הפרשת תרומה, הפרשת תרומת מעשר וקיום ההפרשות על פי הסדר הנכון.

דרכי החסידות / כ"ה אלול

היום הוא כ"ה אלול, היום שבו ה' החל לברא את העולם. ראש השנה הוא באמת ביום השישי לבריאת העולם, כשה' ברא את אדם הראשון.

האריז"ל אומר שהתאריכים המיוחדים בלוח השנה היהודי, מתרחשים ברוחניות מידי שנה שוב ושוב.

אפשר לקבל את הכחות המיוחדים של היום הזה אם נלמד עליו בתורה.

ישנו מנהג חסידים (שהרבי ספר עליו) ללמד את החלק מפרשת בראשית המספר על מה שה' ברא ביום הזה.

ביום הראשון של בריאת העולם, ה' אמר "יהי אור". גם אנו צריכים לדאג למלא את העולם באור- אור התורה!